

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321201445
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2321201445.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobcu: Slovenský rybársky zväz, so sídlom Andreja Kmeťa 20, Žilina, IČO: 00 178 209, zastúpený: JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o., so sídlom Národná 17, Žilina, IČO: 36 848 654, proti žalovanej: M. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXX, o neúčinnosť právneho úkonu, o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 35C/19/2021 - 97 zo dňa 20. apríla 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. Uznesenie právne odôvodnil aplikáciou § 343 ods. 1, 2, 3, § 344, § 324 ods. 1, § 328 ods. 1 a § 329 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a vecne tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu 31.03.2021 domáha, aby súd určil, že darovacia zmluva V 5149/2019, ktorej vklad bol povolený dňa 20.11.2019, predmetom ktorej bolo darovanie rodinného domu č. súp. XXX, postavený na KN-C parc. č. 3827/3, KN-C parc. č. 3827/5 spolu s KN-C parc. č. 3827/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 555 m², KN-C parc. č. 3827/3 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 88 m², KN-C parc. č. 3827/5 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 145 m², KN-C parc. č. 3827/7 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 12 m², zapísané na LV č. XXXX, k. ú. T. je voči žalobcovi neúčinný právny úkon.

2. Súčasne žalobca návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia navrhoval, aby súd zriadil k rovnakým nehnuteľnostiam, ako sú vyššie uvedené a ktoré sú vo vlastníctve žalovanej záložné právo v prospech žalobcu, a to za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky, náhrady škody spôsobenej uzatvorením kúpnej zmluvy zo dňa 23.11.2018, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, kat. územie R. U. a ktorej vklad bol povolený rozhodnutím Okresného úradu Považská Bystrica zo dňa 26.02.2019, č. V4111/2018, vo výške 2.132.097,39 eura s príslušenstvom, čo predstavuje skutočnú hodnotu nehnuteľností vyčíslenú znaleckým posudkom Ing. Mariana Píľku, č. 385/2017. Žalobca sa návrhom domáha zriadenia záložného práva na majetok, nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej, a to na zabezpečenie peňažnej pohľadávky, ktorú si proti dlžníkovi, tretej osobe uplatňuje z titulu náhrady škody v trestnom konaní vedenom t. č. na KRPZ Žilina. Zabezpečovacie opatrenie žalobca žiada vydať v konaní, v ktorom sa proti žalovanej domáha určenia neúčinnosti právneho úkonu (odporovacia žaloba).

3. Po oboznámení sa s návrhom a žalobcom predloženými listinami dospel súd k záveru, že v danej veci nebola splnená jedna zo základných zákonných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia uvedených v § 343 ods. 1 CSP a to, že návrh na zriadenie záložného práva sa netýka vecí vo vlastníctve dlžníka. Žalobcom označené nehnuteľné veci sú vo výlučnom vlastníctve žalovanej, ktorá nie je vo vzťahu k žalobcovi v pozícii dlžníka. Z dikcie § 343 ods. 1 CSP však vyplýva, že zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných

majetkových hodnotách dlžníka (v danom prípade ide o nehnuteľnosti). K momentu zriadenia záložného práva na nehnuteľnostiach rozhodnutím súdu, musia byť tieto vo vlastníctve dlžníka, čo v danom prípade nebolo splnené.

4. Súd pri rozhodovaní vychádzal z doposiaľ dostupnej rozhodovacej praxe súdov vyššieho stupňa v obdobných veciach, viď napr. uznesenie KS v Bratislave sp. zn. 16Co/239/2019 z 21.11.2019, uznesenie KS Trnava sp. zn. 10Co/147/2019 z 31.07.2019, uznesenie KS Bratislava v konaniach 2Cob/156/2017 a 2Cob/150/2017 z 25.09.2017 (ktorého obsah je súdu známy z odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu II. ÚS 43/2018 z 18.01.2018). Pre doplnenie súd odkazuje aj na Veľký komentár - Civilný sporový poriadok (autorov Števec, M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S. a kol., C. H. Beck, 2016, str. 1158, prvý odsek), v ktorom sa uvádza, že: „Zabezpečovacie opatrenie tiež nebude prichádzať do úvahy v prípadoch, kde predmetom konania bude napríklad určenie vlastníckeho práva, alebo iný určovací nárok a pod.“ V konaní o určenie (neúčinnosti právneho úkonu) tak, ako ho inicioval žalobca, preto nie je možné vydať zabezpečovacie opatrenie, a to práve pre chýbajúci vzťah žalobcu ako veriteľa a žalovaného ako dlžníka. Žalobca ďalej v podanom návrhu podľa názoru súdu netvrdil a predloženými listinnými dôkazmi ani neosvedčil, že žalovaná sa zbavuje majetku v jej vlastníctve a tým, resp. akýmkoľvek iným konaním ohrozuje budúce exekučné konanie. Tvrdenie žalobcu, že existuje opodstatnená obava, že žalovaná bude kopírovať popísané správanie sa dlžníka (jej otca) a po doručení žaloby sa zbaví majetku, nebolo žiadnym spôsobom osvedčené.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, príp. aby napadnuté uznesenie zmenil a jeho návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu vyhovel. Podľa žalobcu súd prvej inštancie v napadnutom uznesení dospel k nesprávnym záverom o tom, že zabezpečiť možno len majetok dlžníka a tiež, že nie je daný dôvod na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko údajne z ničoho nevyplýva, že by existovala opodstatnená obava, že žalovaná sa po doručení žaloby zbaví majetku. Takéto posúdenie súdu považuje žalobca za nesprávne, v rozpore s právnymi predpismi a so zisteným skutkovým stavom.

6. Právny predchodca žalovanej Ing. W. H. (bývalý tajomník žalobcu) darovacou zmluvou V 5149/2019, ktorej vklad bol povolený dňa 20.11.2019, previedol svoj majetok zapísaný na LV č. XXXX, k. ú. T., okres Galanta ako rodinný dom č. súp. XXX spolu s KN-C parc. č. 3827/2, 3827/3, 3827/5 a 3827/7 na svoju dcéru, žalovanú. Jeho úmysel bol nepochybný, zbaviť sa majetku pre prípad, že by bol postihovaný za škodu spôsobenú žalobcovi konaním v rozpore so zásadou starostlivého hospodára (povinnosť riadne spracovať cudzí majetok). Voči Ing. H. ako členovi SRZ bolo aj začaté disciplinárne konanie a bolo mu uložené predbežné opatrenie, ktorým bol od 14. 6.2019 pozastavený výkon funkcie tajomníka SRZ, aby nemohol ovplyvňovať skutočnosť rozhodujúce pre disciplinárne stíhanie a objektívne zistenie skutkového stavu. Štatutárnym orgánom žalobcu bolo dňa 13.7.2019 schválené okamžité skončenie pracovného pomeru a zároveň bolo schválené zvolenie Mimoriadneho Snemu žalobcu. Dvomi z troch bodov schváleného programu Mimoriadneho Snemu žalobcu bolo odvolanie Ing. H. z funkcie tajomníka SRZ a voľba nového tajomníka SRZ. Z uvedeného konania disciplinárneho orgánu žalobcu a štatutárneho orgánu žalobcu - zvolania Mimoriadneho snemu žalobcu s cieľom odvolať ho, muselo byť Ing. H. zrejme, že nebude mať možnosť ovplyvňovať vyšetrovanie uvedeného konania a bude voči nemu vyvodená zodpovednosť. Preto práve v tomto období, tesne pred konaním mimoriadneho snemu, ktorý sa konal dňa 23.11.2019, sa zbavil nehnuteľného majetku (vklad bol povolený dňa 20.11.2019), aby v budúcnosti voči nemu nemohla byť vyvodená hmotná zodpovednosť za jeho konanie. Tieto skutočnosti boli preukázané listinnými dôkazmi priloženými k žalobe. Žalovaná, nadobúdateľka sporných, vyššie uvedených nehnuteľností si musela byť veľmi dobre vedomá okolností, za akých predmetné nehnuteľnosti nadobudla a preto obava z ich ďalšieho scudzenia je odôvodnená.

7. K námietke súdu v napadnutom uznesení o tom, že osoba žalovanej nie je totožná s osobou dlžníka, čo má byť dôvodom na zamietnutie návrhu, žalobca uviedol, že ide o prísne formalistický výklad zákona odporujúci obsahu a účelu právnej normy. V prípade úspechu v konaní sa majetok vráti späť do dispozície pôvodného vlastníka, Ing. H. a bude spôsobilým predmetom exekúcie. Žalobca upriamil pozornosť na základné princípy CSP obsiahnuté v čl. 2 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 a konštatoval, že ak by bola správna argumentácia v napadnutom uznesení, potom pri každej žalobe o neúčinnosť právneho úkonu by bol návrh na zabezpečovacie opatrenie neprípustný. Potom stačí urobiť dva prevody za sebou a celá

právna úprava o odporovateľných právnych úkonoch je len teória nepoužiteľná v praxi, čo nepochybne nebolo úmyslom zákonodarcu. Úlohou súdu je presadzovanie právneho poriadku a nie podporovanie konania v rozpore s dobrými mravmi.

8. Žalobca ďalej poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 294/2020, sp. zn. IV. ÚS 77/02, III. ÚS 63/06, IV. ÚS 115/03 a mal za to, že súd opomenul nepriaznivý následok, ktorý nastane v prípade ďalšieho prevodu nehnuteľnosti, nemožnosť uspokojenia pohľadávky žalobcu na náhradu škody spôsobenej právnym predchodcom žalobkyne pri výkone funkcie štatutárneho orgánu žalobu. Súd prvej inštancie nedôvodne zamietol návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, keď bola preukázaná dôvodnosť žaloby, ako aj obava z ďalšieho scudzenia majetku a tiež špekulatívne konanie právneho predchodcu žalovanej v minulosti. Žalobca čelí špekulatívnemu konaniu, dôsledkom ktorého sa „vyparil“ majetok v hodnote 2.300.000 eur. Titulom kúpnej ceny nebolo uhradené nič a to len vďaka konaniu právneho predchodcu žalovanej, bývalého tajomníka žalobcu Ing. H..

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§ 355 a § 357 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že žalobca použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i jednotlivé argumenty žalobcu predstreté ním v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

11. Podľa § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

13. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným v návrhu) zamietol v podstatne z dôvodu, že žalovaná nie je dlžníkom žalobcu, ako to predpokladá citované ustanovenie § 343 ods. 1 CSP. Nie je medzi stranami sporu sporné, že žalobca sa domáha vydania zabezpečovacieho opatrenia počas konania vo veci samej a vo veci samej sa žalobca domáha neúčinnosti právneho úkonu, ktorým mal dlžník žalobcu, jeho štatutárny orgán Ing. W. H. spôsobiť žalobcovi škodu vo výške 2.130.000 eur. Voči Ing. W. H. je vedené trestné konanie, v rámci ktorého si žalobca uplatňuje aj náhradu spôsobenej škody. Ing. W. H. previedol sporné nehnuteľnosti, ku ktorým sa má zriadiť záložné právo navrhovaným zabezpečovacím opatrením na žalovanú (svoju dcéru), podľa názoru žalobcu z dôvodu, aby ušetril žalobcu ako jeho veriteľa a žalobca aj keď by bol v konaní o náhradu škody úspešný, nezíska dlžnú sumu od dlžníka, pretože tento nebude mať žiaden majetok, t.j. exekúcia bude ohrozená. V sporoch o neúčinnosť právneho úkonu podľa § 42a Občianskeho zákonníka (tzv. odporovacie žaloby) je aktívne legitimovaný veriteľ, ktorý má v čase rozhodovania súdu voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku a pasívne je legitimovaná osoba, v prospech ktorej sa právny úkon (ukracujúci nárok veriteľa) urobil, t.j. pasívne legitimovaná, voči ktorej žaloba smeruje v prejednávanej veci je žalovaná, dcéra Ing. W. H., ktorý mal žalobcovi spôsobiť škodu. Samotný dlžník, Ing. W. H., ktorý mal žalobcovi škodu spôsobiť, vo veci samej ako strana sporu nevystupuje.

15. V prejednávanej veci je potrebné posúdiť výklad citovaného § 343 ods. 1 CSP, ktorý vyslovene uvádza, že zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka. Ako bolo vyššie uvedené, medzi stranami sporu je nesporné, že ide o návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia podaného počas konania vo veci samej a vo veci

samej dlžník nie je stranou sporu. Pre či už zabezpečovacie opatrenie alebo neodkladné opatrenie je charakteristický zjednodušený a zrýchlený procesný postup pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie a pokiaľ sa podáva počas konania vo veci samej musí korešpondovať a súvisieť s vecou samou. Je teda na žalobcovi, aby zvolil správny spôsob ochrany svojich práv v súlade s procesnými predpismi.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu zabezpečovacie opatrenie nie je jediným možným inštitútom, ktorý má žalobca k dispozícii na ochranu svojich práv v zjednodušenom a zrýchlenom konaní. Ustanovenie § 324 ods. 3 CSP stanovuje, že neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, t.j. zákon tiež predpokladá, že v istých prípadoch nemožno dosiahnuť sledovaný účel vydaním zabezpečovacieho opatrenia a v takom prípade nie je dotknuté právo žalobcu domáhať sa vydania neodkladného opatrenia primeraným spôsobom (napr. zákazom nakladať s nehnuteľnosťami). Právna teória vyslovene pripúšťa pri neodkladných opatreniach domáhať sa nárokov (za splnenia zákonných požiadaviek) od tretích osôb, ktoré nie sú stranami sporu vo veci samej ale budú účastníkmi konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Z uvedeného dôvodu podľa názoru odvolacieho súdu nie je dôvodné nevykladať ustanovenie § 343 ods. 1 CSP gramatickým a doslovným výkladom, čo znamená, že pokiaľ nie je účastníkom konania o zabezpečovacom opatrení dlžník, ako to predpokladá doslovné znenie zákona, takémuto návrhu nie je možné vyhovieť. Znenie ustanovenia § 324 ods. 1 CSP upravujúce nariadenie neodkladného opatrenia na rozdiel od zabezpečovacieho opatrenia nestanovuje, že by sa jeho nariadenia mohol žalobca domáhať len voči dlžníkovi, t.j. okruh účastníkov konania o neodkladnom opatrení môže byť odlišný od strán sporu vo veci samej, ako je tomu v pejednávanej veci. Súd prvej inštancie preto správne vyložil ustanovenie § 343 ods. 1 a návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol, pretože žalobca nezvolil vhodný spôsob ochrany svojich práv tak, ako to vyplýva z procesných predpisov. Súd prvej inštancie rovnako správne poukázal aj na rozhodovaciu prax iných odvolacích súdov a aj na komentár k § 343 CSP, v ktorom sa uvádza, že zabezpečovacie opatrenie nebude prichádzať do úvahy v niektorých špecifikovaných prípadoch, akým je aj prejednávaná vec. Rozhodnutie Ústavného súdu, na ktoré poukazuje žalobca sp. zn. III. ÚS 294/2020 z 4.8.2020 nie je na prejednávanú vec aplikovateľné, pretože vychádza z rozdielnych skutkových okolností. Vo veci, na ktorú poukazuje žalobca bolo zriadené záložné právo na nehnuteľnosti žalovanej, ktorá bola ale dlžníčkou žalobcu, nebola treťou osobou, ako je to v danej veci.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).